

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10Csp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121549752
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:6121549752.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci žalobcu: XXX.C., B.. K., so sídlom M. H. X, XXX XX C.-K. Z., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený B. E. K. & S., K..Q..X., so sídlom Š. X, XXX XX C.-K.É. Z., proti žalovanému: Z. R., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. N. P.. XXXX/X, XXX XX H. Z. H. N., o zaplatenie 4.874,92 Eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 4.874,92 Eur, úrok 2 356,55 Eur, úrok z omeškania 23,87 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 18,00 Eur do troch dní odo dňa nadobudnutia tohto rozsudku, spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 4.874,92 Eur od 19.01.2021 do zaplatenia.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 22.11.2021, domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 4 874,92 Eur, úroku 2 356,55 Eur, úroku z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 4 874,92 Eur od 19.1.2021 do zaplatenia, úroku z omeškania 23,87 Eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 18,00 Eur, a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že: „Dňa 17.08.2018 uzatvoril žalobca (do 2.7.2021 podnikajúci pod obchodným menom: S. C., B.K..) so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5 800 EUR. Žalovaná strana načerpala úver dňa 17.08.2018 (aktuálny stav úveru, posledná strana). Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškanie so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 14.12.2020 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 2.482,63 € z čoho pripadlo na: istinu 822,08 €, úroky 1.448,51 €, poplatky a poistné 212,04,- €. Prehľad splátok vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná strana svoj záväzok čiastočne plnila nasledovne: Dátum Suma 18.1.2021 103,00 €. Uvedené plnenia sa započítali prednostne na nesplatenú istinu úveru. Istina pohľadávky tak predstavuje 4.874,92 € (5.800,- € - 822,08 € - 103 €). Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (čl. 2 ods. 2 CSP; bližšie časť III.). Celkové úroky, ktoré mal na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 3.805,06 € [celkové náklady 10.273,22 € - istina 5.800,- € - poistné 668,16 € (96 mesiacov x 6,96 €)]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 2.356,55 € (3.805,06 € - 1.448,51 €). Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poplatky vo výške 18 €, ktoré

predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zospláňujúce výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky. Vzhľadom na čiastočné plnenia žalovanej strany po zosplatení úveru Vám predkladáme výpočet úrokov z omeškania do momentu realizovania poslednej splátky: úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 4 977,92 € od 15.12.2020 do 18.1.2021 23,87 €. Spolu kapitalizované úroky z omeškania: 23,87 €. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatenej istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Veriteľ týmto v zmysle § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní vyhlasuje, že o identifikovanej pohľadávke účtuje v uvedenom rozsahu vo svojom účtovníctve. Predžalobná výzva bola zasielaná žalovanej strane na korešpondenčnú adresu. Argumentácia k uplatneným úrokom R 5/2021: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“. Odpoveď na otázku, či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru dal Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 16.6.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020 podľa ktorého: „Dovolačí súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ (ods. 24 odôvodnenia). Totožne aj uznesenie NS SR zo dňa 30.6.2020 sp. zn. 2 Cdo 115/2019. K nastolenej právnej otázke sa vyjadril aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 30.7.2019 sp. zn. 6 Cdo 113/2018, keď uviedol, že: „(...) v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatení dlhu nároku na zmluvné úroky, dovolačí súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ a mnohé ďalšie rozhodnutia NS SR (rôznych senátov) - 1 Cdo 94/2019, 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 3 Cdo 113/2019, 5 Cdo 42/2020, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018. Pre úplnosť dodávame, že Ústavný súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 476/2012 nezaoberal prípustnosťou paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky popri úrokoch z omeškania, ale namietaným porušením základných práv konkrétnej sťažovateľky. Ústavný súd SR nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov, ktoré ich pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej. Právne závery všeobecných súdov môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak sú zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň majú za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00). V uvedenom prípade takáto situácia nenastala, pričom Ústavný súd uviedol, že: „Ústavný súd poukazuje na to, že podľa ústavy je systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne. Z toho vyplýva, že ústavný súd zásadne nemá právomoc rozhodovať o návrhoch, o ktorých je oprávnený podľa platných právnych predpisov rozhodovať iný (všeobecný) súd, t. j. právomoc ústavného súdu je subsidiárna. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97).“.

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 06.12.2021 vydal platobný rozkaz a doručil ho iba žalobcovi. Vzhľadom k tomu, že sa žalovanému nepodarilo platobný rozkaz doručiť do vlastných rúk a žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní, bola vec postúpená na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom dňa 30.03.2022.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to najmä úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.08.2018, všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP), výpisom z účtu žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

4. Dňa 17.08.2018 uzavreli strany sporu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru za podmienok uvedených v zmluve a vo VOP, a to vo výške úveru 5.800,- Eur, s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 13,80 % ročne, RPMN bola určená vo výške 17,10 % a priemerná RPMN 9,05 %. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 96-tich pravidelných splátkach vo výške 107,03 eur, termín splatnosti splátky bol dohodnutý v 15. deň kalendárneho mesiaca.

5. Nakoľko žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti splácať spotrebiteľský úver riadne a včas, žalobca ho zosplatnil ku dňu 14.12.2020.

6. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

9. Podľa § 517 ods. 2 cit. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Zmluva, z ktorej žalobca odvodzoval žalobou uplatnené nároky, je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou, takže na právne vzťahy strán sporu je potrebné aplikovať ustanovenia jednak zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

12. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci dospel súd k tomu záveru, že žaloba je podaná č dôvodne. Žalobca preukázal, že žalovanému poskytol úver v sume 5.800,- eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v dohodnutých splátkach, úver však nesplácal. Súd preskúmal obsah úverovej zmluvy a zistil, že obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Povinnosťou žalovaného bolo splácať úver v mesačných splátkach, povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy riadne neplnil, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, na základe čoho sa stal splatným celý dlh žalovaného. Žalovaný neuhradzoval včas mesačné splátky, čím sa dostal do omeškania s platením dlhu a to v nasledovnej výške: istina 4.874,92 Eur, úrok 2 356,55 Eur, úrok z omeškania 23,87 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 18,00 Eur. Pri skúmaní skutkových tvrdení súd vychádzal z § 151 ods. 1 C.s.p. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany žalovaného, súd ho rozsudkom zaviazal na úhradu dlžnej sumy, spolu príslušenstvom, ktoré bolo určené v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., platného v rozhodnom čase.

13. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).